

**PRESSEMEDDELELSE - udsendt den 21. juli 2006
som opfølgning til nyheder via Ritzau "Nej tak til bedre behandling af
spiseforstyrrede"**

af formand Erna Poulsen, Nørbyvej 27, Nr. Nissum 7620 Lemvig tlf. 97891160

Under valgkampen mødte jeg den 29. januar 2005 Anders Fogh Rasmussen i Skive. Statsministeren lovede højt og helligt at skære igennem omkring grænsefladeproblematikkerne vedrørende forholdene for de spiseforstyrrede.

Ministrene henviser begge til, at det er den andens ansvar. Kommune og amter henviser begge til, at det er den andens ansvar.

Ingen vil stå ved ansvar, når det gælder de spiseforstyrrede - så hvor længe skal vi vente på, at landets leder skærer igennem?

(TV MIDT/VEST har optaget det

– foto: TV MIDT/VEST)

- *hvem har det overordnede ansvar, for de forhold vi tilbyder spiseforstyrrede?*

- *Hvem skal vi drøfte de overordnede politiske grænsefladeproblemer med – Socialministeren eller*

Sundhedsministeren?

Dårlig ledelse af Anders Fogh Rasmussen skaber grotesk situation for spiseforstyrrede

Dårlig ledelse af Anders Fogh Rasmussen er skyld i, at incitamentspuljen på 16,5 mio. kr. til bedre indsats for de spiseforstyrrede blev en dundrende fiasko, og udmøntningen betyder, at adgangen til behandling bliver endnu mere ulige. Helt grotesk.

Vi har en lang række spiseforstyrrede som desperat venter på hjælp. De havde øjnet en chance for at komme i behandling efter det nye tiltag; men et politisk gang "makværk" betyder, at de spiseforstyrrede igen står som taber. En falliterklæring for demokratiet og i et land, hvor den værdsættende dialog, burde være en selvfølge.

Men absolut INTET er sket.

Hvis Anders Fogh Rasmussen havde skåret igennem, sådan som han lovede, så var udmøntningen af F22 – 16,5 mio. kr. ikke blevet en fiasko. Så havde man kendt og forholdt sig til de problematikker som er afgørende for, at pengene ikke kommer ud og gør gavn i indsatsen for de spiseforstyrrede. Vi kalder det ledelsessvigt.

Socialminister og Sundhedsminister lukker øjnene for problemerne

Vi har gennem 1 år forsøgt at få møde i stand med både Lars Løkke Rasmussen og Eva Kjer Hansen, men de de er sikkert ikke interesseret i at blive konfronteret med de faktiske forhold, så de kan finde tid til et møde med os. Dette til trods for, at vi har meget bred opbakning fra landets dygtigste læger, private behandlere, spiseforstyrrede og deres pårørende, kommuner samt andre frivillige foreninger.

Vi havde på forhånd forsøgt at komme igennem med en dialog omkring selve udmøntningen af de 16,5 mio. kr., så vi kunne sikre, at man tog højde for de mange problemer, som vi kender til hudløshed, men som hverken sundhedsminister, socialminister eller statsminister vil prøve at sætte sig ind. Min igen valgte de at handle ud fra, hvordan de TROR samfundet fungerer. Eller lukker de bare øjnene og håber på, at vi også lukker munden?

Vi forstår faktisk godt amterne

Som praksis er, så forstår vi udmærket godt, at amterne ikke har været begejstret for de ekstra penge. Det havde set anderledes ud, hvis kommunerne også kunne søge. For når spiseforstyrrede i dag kommer i privat behandling, så sker det ved, at borgerne selv betaler. Eller fordi kommunerne bevilger det, og så betales indsatsen af kommunen og amtet i fællesskab – og så er det i øvrigt en helt anden pengekasse, vi så taler om. For amterne er der altså ingen økonomisk gevinst med 50% tilskud fra incitamentspuljen.

Bedre bliver det ikke af, at amterne ikke er særlig påvirket af, at der er lange ventelister til behandling af spiseforstyrrede patienter. Der er nemlig ingen venteliste garantier og dermed ingen økonomiske konsekvenser for amterne ved, ikke at prioritere indsatsen for spiseforstyrrede. Og så længe der ikke er politisk opbakning i folketinget til at ændre på det – så fortsætter dette vanvid. Et vanvid, som er en enorm omkostning for samfundet.

Hvorfor skal det psykiatriske område ikke prioriteres på højde med det almindelige sygehusområde?

Lad os få aktindsigt i udmøntningsarbejdet

F22 og de 16,5 mio. kr. blev en "OM'er". Vi synes ministeriet skylder os, at give os aktindsigt i processen omkring udmøntningen, så vi kan se, hvem der har været inddraget i disse ubrugelige beslutninger. Ordfører på F22 Birgitte Josefsen, V lovede i en radiodebat, at vi nu fik noget, der var lige så godt som venteliste garanti til spiseforstyrrede. Vi kunne ikke i vores levende fantasi se, hvordan det skulle kunne lade sig gøre, og vi kan nu konstatere, at det også var tomme ord.

Vi havde fra starten peget på, at de ekstra midler burde gå til overordnet koordinering og uddannelse på området. Det er der hårdt brug for, for alt for mange amter yder ikke en kvalificeret indsats for spiseforstyrrede.